

fastholde vores forbud mod dåserne, at vi har en god sag, og at ministeren er indstillet på at gå med livrem og seler og at føre denne sag igennem hele vejen.

Jeg er meget tilfreds med besvarelsen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg ved ikke, om det er, fordi ministerens taletid er ved at udløbe, eller det er, fordi ministeren taler om noget andet så længe, at han ikke når at svare på det, som han gerne vil undgå at svare på, men jeg bliver nødt til at prøve at holde ministeren fast på det, jeg spurgte om, nemlig hvad ministeren vil gøre, hvis Kommissionen ikke ønsker at give ministeren ret, hvis Kommissionen træffer en beslutning, som går ministeren imod.

Vil ministeren så påberåbe sig miljøgarantien – hvilket jeg tror det er meget tvivlsomt om man kan gøre – eller vil ministeren gå til Domstolen for at få afprøvet, om vi i Danmark kan opretholde vores returflaskesystem?

Hvad er ministerens strategi?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vores strategi er fuld åbenhed og gode argumenter.

Vi har været fuldstændige åbne både over for Folketinget og over for Europa-Kommissionen om alle de undersøgelser, som vi på eget initiativ har iværksat, og også om vores konklusioner.

Nu implementerer vi emballagedirektivet, og hvis der kommer indvendinger eller kritiske bemærkninger, og det kan man jo nok frygte at der vil komme – i hvert fald nogle kritiske spørgsmål fra Kommissionens side – så prøver vi at besvare dem, så godt vi kan, og så forhandler vi. Og jeg vil ikke udtale mig om, hvad der videre kan ske, for det vil vi få god lejlighed til at vende tilbage til under behandlingen i Folketingssalen.

Men jeg synes, det er utroligt, hvis man i Europa, imod hvad et flertal her i Folketinget ønsker, skal bruge tid og kræfter på at ødelægge et lille lands kanongode system – som skiftende regeringer har gjort, hvad de kunne for at bevare og opretholde – i stedet for at tage fat på alle de lande, hvor emballagen flyder overalt i naturen, og hvor der ikke er styr på noget som helst.

Var det ikke bedre, at man brugte kræfterne på noget, der virkelig er et miljømæssigt problem, frem for at falde over et lille land den ene gang efter den anden. Det er i hvert fald min holdning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2186

7) Til miljø- og energiministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil regeringen ændre den danske linje i sagen om direktivet om det indre marked for elektricitet og arbejde for, at direktivet slet ikke bliver vedtaget?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Reuter den 7. maj 1996 lykkedes det heldigvis ikke de europæiske energiministre, der afholdt rådsmøde samme dato, at opnå enighed om at liberalisere de nationale elmarkeder.

Den manglende beslutning giver dermed Danmark mulighed for at ændre strategi og arbejde for, at direktivet om fælles regler for det indre marked for elektricitet slet ikke vedtages.

Ifølge Information den 8. maj 1996 skyldes den manglende enighed, at Frankrig ikke vil acceptere en vidtgående liberalisering og vil beskytte det statslige franske elselskab mod udenlandsk konkurrence.

Det er forståeligt og rimeligt, at Frankrig selv ønsker at bevare kontrollen med en så væsentlig offentlig opgave, som der her er tale om.

En afvisning af direktivet vil sikre, at vi i Danmark fortsat selv vil kunne bestemme over vores miljø- og energipolitik og ikke tvinges til at importere atomkraftstrøm og strøm produceret under miljømæssigt uforsvarlige forhold.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige tak til ministeren, fordi vi får så omfattende og grundige besvarelser, og jeg tror, statsministeren kunne lære en hel del af miljøministeren, men det vil jeg dog ikke forlange at miljøministeren skal kommentere nu.

Når jeg stiller dette spørgsmål, er det, fordi der er andre sider af emballagedirektivet, hvor vi har nogle problemer med den danske regerings holdning til tingene, når vi kommer ned i substansen, og det er vedrørende tungmetaller, bl.a. cadmium og kviksølv, hvor det viser sig, at regeringen er ved at godkende noget, som mildt sagt ikke er godt, og som går i den forkerte retning.